

Inspiraatiota ja ideoita
ulkoilmaopetukseen
golfkentillä

GOLFKENTTÄ
ULKOLUOKKANA

Sterk

Haavipyödytystä golfkentän lammella. Kuva: Maria Strandberg

ESIPUHE

Kun golfkentästä tulee luokkahuone, ja se parantaa koulunkäyntiä ja tekee oppimisesta hauskeempaa, tuottaa golf kenties suurimman yhteiskunnallisen hyötynsä. Tutkimus osoittaa, että opiskelijoiden tieto on pysyvämpää ja oppimistulokset parempia, kun ulkoilma on osa opetusta. Ulkona voidaan kaikki teemat ja aiheet tehdä eläviksi opetussuunnitelman vaatimusten mukaisesti.

Ulkokasvatukseen soveltuvien, kaupunkialueiden lähellä sijaitsevien viheralueiden ja luonnon tarjonta supistuu jatkuvasti kaupunkialueiden rakentamisen ja tiivistymisen seurauksena. Riittävän laajojen sopivien "vihreiden" alueiden puute mainitaan usein ulkopedagogiikkakeskustelussa. Tässä yhteydessä golfkentät voivat tarjota "vihreitä" monipuolisia ulko-opetusalueita, jotka tarjoavat hyviä esimerkkejä luonnon- ja kulttuuriympäristöistä ja joissa on alueellista monimuotoisuutta kaikkina vuodenaikoina. Tarjoamalla useammille lapsille ja nuorille pääsyn arvokkaaseen paikalliseen luontoon voivat golfkentät parantaa oppimisen monipuolisuutta, osallistua paikallisyhteisön kehittämiseen ja vahvistaa siten golfin roolia yhteiskunnassa.

Tässä käsikirjassa kerromme lyhyesti "Golfkenttä ulkoluokkahuoneena" -projektista, jossa tutkimme, miten golfkenttää voidaan käyttää luokkahuoneena kaikkien kouluaineiden opetuksessa. Toivon, että käytännön harjoituksiin antamamme vinkit inspiroivat sekä koulujemme opettajia että golfin juniorivetäjiä. Suosittelen myös videotamme, joka kuvaa Motalan Smedsbyn koulun oppilaiden tutustumista uuteen luokkahuoneeseensa Motalan golfklubilla. Voit katsoa videon täältä: <https://www.sterf.org/sv/projects/project-list/go-outdoors-and-use-the-golf-area-in-a-pedagogical-way>.

Maria Strandberg
Johtaja STERF

Aiheeseen liittyvät kestävän kehityksen tavoitteet

Kokoontuminen päärynäpuun alla Motalan golfkerholla. Kuva: Anna Cervin

JOHDANTO

Motalan golfseura ja Motalan kunnan Smedsbyn koulu saivat lukuvuonna 2017 – 2018 mahdollisuuden harjoitella ulkoilmapedagogiikkaa STERF:n rahoittaman hankkeen kautta. Smedsbyn koulu on F-6-koulu (esikoulusta 6. luokkaan), jolla on luonto-, ulkoilma- ja ulkoiluprofili. Motalan golfseura on ystävällisesti antanut luontoalueensa koulun käyttöön, mikä on antanut opiskelijoille ja opettajille mahdollisuuden kokea golfkentän alueella erilaisia mielenkiintoisia biotooppeja sisältäviä kohteita.

Motalan golfkenttä sijaitsee noin viisi kilometriä Motalasta etelään. Se tarjoaa kolmen yhdeksikön kentän, eli yhteensä 27 reikää vaihtelevassa maastossa. Golfseura on antanut käyttöön tulisijan, jossa on tehty ruokaa ja joka toimii myös paikkana ja oppimisympäristönä, johon opiskelijat ja opettajat ovat voineet palata ja kokea jälleennäkemisen iloa. Tämä on luonut turvallisuutta ja tutun tukikohdan: tiedät missä kokoontumispaikka on, mihin sijoitat reppusi, mistä noudat kirjallisuutta ja suurennuslaseja. Golfseuran henkilökunta on ollut ystävällisesti paikalla opettamassa oppilaille golfin pelaamisen alkeita ja golfkentällä oleskelun periaatteita.

Ulkopedagogiikan avulla työskentely täydentää perinteistä opetusta, mikä tarjoaa muita mahdollisuuksia kuin opetus luokkahuoneessa. Siksi on tärkeää, että sekä opettajat että oppilaat saavat tietoa ulko-opetuksesta. Tämän avulla voidaan hyödyntää kaikki tutkimuksen osoittamat mahdollisuudet eri oppimisympäristöjen vaihtelussa ja

vuorovaikutuksessa, millä on suuri merkitys muun muassa terveyteen, oppimiseen ja elämänlaatuun.

Tässä käsikirjassa esitelty koulun kehittämishankkeen opetuksen rakenne on otettu muun muassa kirjasta "Utomhuspedagogik" (katso sivu 19).

Smedsbyn oppilaat opettelevat golfia. Kuva: Anna Cervin

Hankkeen tavoitteet

- Vahvistaa kasvattajien tietämystä kaikkien aineiden ympärisvuotisesta opetuksesta ulkopedagogiikan avulla.
- Osoittaa, että golfkentän käyttämättömät viheralueet sopivat erinomaisesti oppimiseen, terveyteen ja liikuntaan.
- Viedä oppilaat opetukseen Motalan golfkentälle kuusi kertaa.
- Luoda oppilaille hyviä oppimismahdollisuuksia.

Suunnittelu, toteutus ja kokemukset

Ennen projektin alkua tapasivat koulun rehtori, kasvattaja ja ulkopedagogiikan apulaisprofessori Anders Szczepanski (myöhemmin projektipäällikkö LiU:ssa) ja ulkopedagogian ja ulkoilmaelämän maisteri Britta Brügge Linköpingin yliopistosta (LiU) laatimaan hankkeen ohjeet.

Suunniteltiin ulkopedagogian interventio-koulutus, johon osallistui 15 rehtorin valitsemaa koulun opettajaa, jotka toimivat vapaa-ajan keskuksissa sekä ala- ja yläasteella.

Opetuspäivät syys- ja kevätlukukaudella
Syksyllä koulun kasvattajat tapasivat Andersin ja Brittan elo-, syys- ja marraskuussa. Vuodenvaihteen 17/18 jälkeen laadittiin uudet suuntaviivat kevätlukukauden suunnitteluun. Kevään aikana järjestettiin myös useita koulutuspäiviä maaliskuu-, huhti- ja kesäkuussa. Jokaisen intervention jälkeen koulun opettajat suunnittelivat opetustilaisuuksia oppilaidensa kanssa golfkentälle ja sen oppimisympäristöön.

Sen jälkeen projekti arvioitiin sekä koulun opetustyöryhmässä että jokaisessa luokassa osallistuvien oppilaiden kanssa.

Projekti oli asialistalla vuoden jokaisessa koulun opetustyöryhmän kokouksessa, ja sitä käsiteltiin tarvittaessa muinakin aikoina. Yksi opettaja nimettiin yhteyshenkilöksi Anders Szczepanskin ja Motalan golfseuran suuntaan.

Oppilaat kuljetettiin koululta bussilla Motalan golfkentälle. Luokat F-3 sekä 4-6 kävivät golfklubilla säännöllisesti useaan otteeseen normaalin lukujärjestyksen puitteissa, ja olivat alueella koko koulupäivän ajan. Jotta samassa paikassa ei olisi liian monta oppilasta, perustettiin perusleiri golfkenttien väliselle metsäalueelle. Bussi nouti oppilaat koululta klo 9 ja golfkentältä takaisin klo 13. Matka-aika oli noin 10 minuuttia.

Luokat vierailivat golfkentällä syys-, loka- ja marraskuussa syyslukukaudella sekä huhti-, touko- ja kesäkuussa. Jokaisella opetuspäivällä oli teema, joka

perustui Andersin ja Brittan antamaan koulutukseen sekä koulun opetussuunnitelmaan ja sen tavoitteisiin.

Aikataulu

- **Syyskuu**
Opiskelijat tutustuivat golfkenttään: Oppivat tuntemaan uuden oppimisympäristönsä yhteistyöharjoittelun ja tiimin rakentamisen sekä leikkien avulla. "Paikka oppia leikin kautta."
- **Lokakuu**
Teemana matematiikka (geometria, muodot, numeroiden käsitys). Oppiminen sekaryhmissä opetuspisteissä käyttäen erilaisia opetusmenetelmiä (kuvattu kehitetyssä pedagogisessa repussa).
- **Marraskuu**
Teemana tekniikka, luonto ja kieli. Pystytä leirikeittiö ja laita ruokaa. Leikkaa vihanneksia ja keitä keittoa ja paista nuotioleipää (kemia). Yhteistoimintaa neljän opiskelijan ryhmissä. Fyysinen aktiivisuus ja liike.
- **Huhtikuu**
Työskentelyä puiden ja silmujen kanssa, savi- ja kipsivaluja. Tiede, biologia / ekologia.
- **Toukokuu**
Teemana kevät. Syötävät kevätkasvikset, tehdään omat kasvipohjaiset dipit, johon nacholastut kastetaan; lajituntemusta, ekologiaa, ympäristötietoa ja pelejä.
- **Kesäkuu**
Työskentely lammella. Vesieläinten pyydystys haavilla, lajituntemus, ravintoketjut ja ravintoverkot, suurten vesieläinmallien rakentaminen luonnonmateriaaleista (design, kuvaus, esteettiset aiheet).

Opetustehtävä kestävästä kehityksestä sekä elokuvan teko 4. luokalla (ks. projektin tulokset). Teemana vesi, kestävä kehityksen oppimista käytännössä.

Perusleiri aukiolla. Kuva: Anna Cervin

Elämykset

Oppilaat

- Arvostivat hanketta. Tarjottiin luovia, monipuolisia tehtäviä yhdessä ratkaistaviksi, tämä auttoi yhteisön ja tiimin rakentamista, sosiaaliset tavoitteet saavutettiin.
- Kokivat hankkeen myönteisesti. Saivat mahdollisuuden iloita ja nauraa ääneen tunneilla eri tavalla kuin luokkahuoneessa – ulkoilma koettiin sallivammaksi. Mitään "esteitä" esittää muita "avoimia kysymyksiä" ei koettu, toisin kuin jäsenellymmässä suljetussa luokkahuoneessa.
- Oppilaat kokivat, että golfkentällä annetusta opetuksessa he olivat kehittäneet yhteistyökykyään, luovuuttaan, yhteisöllisyyttään ja sitä kautta saaneet syvempää tietämystä.
- Lisääntynyt sitoutuminen ja ymmärrys kestävästä kehityksestä, oppilaat innostuivat ympäristöstä ja eläimistä, jotka elävät heidän ympäristössään. He halusivat myös "golfkentän" koulunsa pihalle.
- Muistoja elämään – kokemukset golfkentällä piirtyvät selkeämmin ja yksityiskohtaisemmin verrattuna niihin, joita luokkahuone tarjoaa.
- Onnistunut projekti!

Kasvattajat

- Kasvattajat kokivat saaneensa riittävästi tietoa ulkodidaktiikasta: Mitä (tiedon sisältö), missä (olosuhteet golfkentällä) miten (opetusmenetelmät), milloin (päivän, viikon, kuukauden, lukuvuoden aikana – liittyvät aikatauluun ja opetuksen rakenteeseen) ja miksi (tieteelliset perustelut oppimisympäristön laajentamiseen luokkahuoneen seinien ulkopuolelle). Turvallisuuden luominen, ulkopedagogiikan soveltaminen golfkentän monissa oppimisympäristöissä.
- Kasvattajat näkivät, kuinka oppilaat kehittivät yhteistyökykyä, luovuutta, empatiassa toisiaan sekä eläimiä ja luontoa kohtaan – luonnon monimuotoisuus, osa koulun kestävästä kehityksen tavoitteista.
- Sekä opettajat että opiskelijat kokivat iloa ja onnea aktiivisesta yhteisoppimisesta samalla kun tutustuttiin toisiin ja lähennyttiin.
- Opettajat kokivat, että oppilaat pääsivät syvemmälle niissä opetussuunnitelman alueissa, joita golfkentällä käsiteltiin, ja joita he sitten kuvasivat tarkemmin kuin luokkatilanteessa.
- Oppilaat osoittivat sekä tietoista että tiedostamatonta liikkumisen iloa.
- Kasvattajat olivat yhtä mieltä siitä, että tämä oli palkitseva projekti. He halusivat auttaa opettamaan menetelmää muille maan kouluille sekä laajentamaan golfkentän alueiden käyttöä kestävästä kehityksen käytännön opetuksessa tässä pilottihankkeessa saavutettuihin oppimistuloksiin nojaten.

Porsasleikki – kärsä sammalessa. Kuva: Anna Cervin

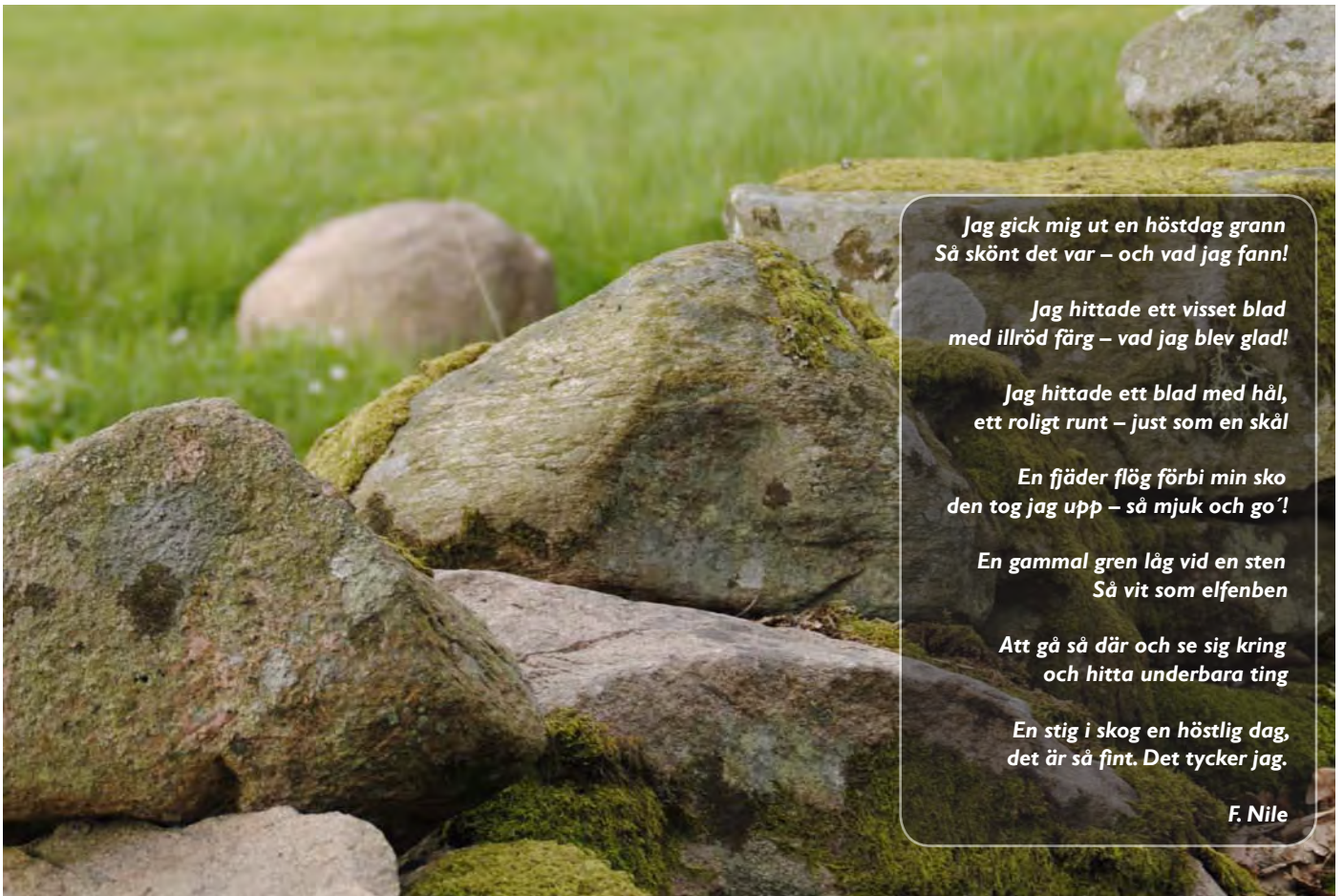
VINKKEJÄ – Näin käytät golfkenttää ulkoluokkana

Ruokaa ja yhteisöllisyyttä. Kuva: Anna Cervin

- Tutustu golfkentän eri alueisiin ja siihen, mitä mahdollisuuksia siellä on opetussuunnitelman mukaiseen opetukseen.
- Luo hyvät suhteet golfklubin henkilökuntaan ja ole hyvin tietoinen golfkentällä voimassa olevista säännöistä ja niiden noudattamisen tärkeydestä. Kerro tapaamillesi golfaajille keitä olette ja miksi olette alueella.
- Pidä joka kerta samat rutiinit, jotta opiskelijat ja opettajat kokevat turvallisuutta ja jälleennäkemisen iloa.
- Kunnioita ja selitä jokamiehen oikeutta.
- Dokumentoi ulko-opetuksen toiminnot ja työstä kokemukset palatessasi koulun luokkahuoneeseen.

JOITAKIN KÄYTÄNNÖN HARJOITUKSIA

Mitä maisemassa on tapahtunut?

Yksityiskohtien herättäminen henkiin

Golfkentällä on erittäin mielenkiintoinen topografia, jossa intensiivisesti hoidetut pelipinnat erottuvat ympäröivästä luonnosta. Luonnon monimuotoisuutta löytyy luonnonvaraisilta alueilta, jotka tekevät golfkentästä dramaattisen. Nämä alueet houkuttelevat liikkeeseen, mielikuvituksen käyttöön ja tiedon etsintään täysin eri tasolla kuin luokkahuone tai koulun pihan tasaiseen pinta..

Kun kuljetaan maisemassa, on paljon sellaista, mihin ei yleensä kiinnitetä huomiota. Se voi olla vanha kivimuuri, portinpylväs, kasa pelloilta poistettuja kiviä, omenapuu tai yksinkertaisesti vain kivi.

Ja osallistujat 3–5 oppilaan ryhmiin. Anna jokaisen ryhmän valita esineensä tai kohteensa. Tavoitteena on tutustua valittuun kohteeseen ja tehdä siitä tarina (tosi tai

keksitty). Ryhmä kehittää omaa tietämystään, etsii faktoja ja käyttää mielikuvitustaan. Tarinasta voidaan tehdä näytelmä, jossa kaikki näyttelevät. Toinen vaihtoehto voisi olla elokuvan teko tai digitaalitekniikan hyödyntäminen muulla tavalla.

Lasten kanssa työskennellessä ei pelkästään puhuttu sana ole paras tapa. Voidaan valita luokan suosikkimaskotti tai joku muu esine, jonka kanssa lapset haluavat jutella. Näin voi mädäntyneisestä kannosta tehdä mielenkiintoisen kertomuksen, ja välittää tietoa dialogin ja empatian avulla.

Pohdinta: Tiedon löytäminen itse sekä mielikuvituksen ja tietotekniikan käyttäminen voi kannustaa syvempään opiskeluun ja lisätä uteliaisuutta. Opetustehtävät voidaan linkittää eri oppiaineisiin, kuten kielet, matematiikka, teknologia ja taideaineet. Yhteistyö, kuuntelemisen taito ja muotoilun taidot lisäävät ihmisten välistä kommunikaatiota.

Ryhmäjako

Ryhmien kokoonpanon vaihtelevuus

Usein osallistujat haluavat kuulua johonkin erityisryhmään, ja ryhmien jakaminen uudelleen voi olla vaikeaa. Erilaisia ryhmäjakomenetelmiä käytettäessä itse ryhmäjako ei tule niin tärkeäksi, koska "sattuma" määrää kenen kanssa olet. Erilaisten menetelmien valitseminen edistää myös sitä, että osallistujien ei tarvitse tuntea oloaan erillisiksi.

Tik-tak

Ota teknologia mukaan ryhmäjakoon

Ennen kuin teet itse jaon, kerro kellon kehityksestä, kaikesta aurinkokellosta nykyiseen ajannäyttötapaan. Mikäli mahdollista, voit ottaa mukaan vanhanaikaisen herätyskellon, jotta oppilaat kuulevat tikityksen ja näkevät kellon viisarit.

Ryhmäjako. Osallistujat aloittavat piirissä. Ensimmäinen sanoo TIK ja ottaa askeleen taaksepäin, toinen sanoo TAK ja ottaa askeleen eteenpäin piirin sisäpuolelle. Kun kaikki ovat ottaneet askeleen sisään tai ulos, sinulla on kaksi piiriä tai joukkuetta, joita voit käyttää kahden ryhmän aktiviteetissa.

Pohdinta: Tämä on tapa tuoda aihe "teknologia" opetukseen. Vuoropuhelussa osallistujien kanssa voit miettiä, missä voit nähdä kelloja ja miten ne toimivat (kirkossa, asemarakennuksessa, koulussa). Joku on saattanut nähdä "Big Benin" Lontoossa tai vanhan heilurikellon vanhemman sukulaisen luona.

Samanlaiset kävyt

Luonto saa ratkaista ryhmäjakon

Käy läpi erilaisia käpyjä. Mitä eroa on esimerkiksi kuusenkävyllä ja männynkävyllä? Jokainen poimii itselleen männynkävyyn. Nyt on tarkoitus verrata käpyjä ja löytää kaveri, jonka käpy on mahdollisimman samanlainen kuin sinun. Kaksi samannäköistä käpyä muodostavat parin. Jos haluat ryhmän, jossa on neljä osallistujaa, etsit paria, jolla on samanlaiset kävyt.

Pohdinta: Käpyjä (tai muita luonnonesineitä) käyttämällä huomio keskittyy käpyihin henkilön sijaan. Jos et löydä täysin samanlaista käpyä voit löytää samanlaisia yksityiskohtia (molemmissa on varret, väri on sama, eläin on syönyt molempia). Pääasia on, että löydät jotain samanlaista, mikä saa teidät kuulumaan yhteen.

Tehtävällä luonnossa. Kuva: Anna Cervin

"Mitä minulla on kädessäni?"

Kuvaile jotain, jota et ole nähnyt

Kaikki osallistujat kokoontuvat piiriin kädet selän takana ja sulkevat silmänsä. Vetäjä ojentaa kullekin esineen luonnosta. (Esineiden määrä riippuu siitä, kuinka monta ryhmää muodostetaan. Esimerkiksi: viisi ryhmää, joissa kussakin on neljä osallistujaa, tarvitaan viisi eri esinettä, jokaista neljä kappaletta). Osallistujien on nyt kuvattava, mitä heillä on kädessään puhumatta siitä, mitä se voisi olla. Kun kaikki ovat kertoneet, näyttävät he annetun merkin jälkeen mitä kädessä on. Ne, joilla on samanlaiset esineet, muodostavat nyt ryhmän.

Eräs muunnelma on, että yksi osallistujista kuvaa ja näyttää mitä kädessä on ja ne, jotka luulevat, että heillä on sama esine, näyttävät sen. Silloin voi käydä niin, että osallistujilla on eri esineitä, mikä tarkoittaa, että sinun on esitettävä esineesi seuraavassa kuvauksessa.

Pohdinta: Tämä harjoitus kuvailee sitä, mitä et näe, jotta muut ymmärtäisivät, voiko kädessä oleva esine tuntua kovalta, pehmeältä, terävältä, kylmältä, kuumalta jne. Hyvä tapa harjoitella sekä suomea että muita kieliä.

Liikkuminen

Jotta kulkeminen olisi hauskaa

Käpykävely

Liikkumisharjoitus pareittain. Laittakaa käpy hartioidenne tai päidenne väliin ja kävelkää määritetty matka ilman että käpy putoaa. Jos halutaan neljän hengen ryhmiä, etsitään parit, jolla on samanlaiset kävyt. Käveleminen ryhmän kanssa pitäen käpyjä toistensa välissä ilman käsien apua ei ole aivan helppoa, mutta se synnyttää usein naurua, ja matka tuntuu lyhyemmältä. On tärkeää työskennellä yhdessä, jottei pudota käpyjä matkan aikana. Jos pudotat kävyn, nosta se ja jatka siitä missä olet.

Pohdinta: Tehtävä kävellä tietyn matkan käpyjen kanssa vaatii yhteistyötä ja varsinkin läheistä kontaktia toisten kanssa, mikä myös edistää sosiaalista kasvatusta.

Vertaa keppejä

Jokainen poimii kepin, joka on esimerkiksi vähintään 43 cm ja enintään 127 cm pitkä. Vetäjä päättää mitat. Sitten kokoonnutaan vertailemaan keppejä ja asetutaan keppien pituuden mukaiseen järjestykseen. Osallistujat seisovat peräkkäin ja tarttuvat edessä olevan keppiin, jolloin muodostuu pitkä rivi. Sitten kävellään sitten tietty matka laulaen.

Pohdinta: Kun käytetään keppien pituutta, osallistujat eivät erotu. Jos olet ryhmän lyhin tai pisin, sinun ei tarvitse seisoa ensimmäisenä tai viimeisenä, kuten usein tapahtuu. Matematiikkaa harjoitellaan määrittämällä tietyt mitat. Kohteeseen saavuttua kepeillä voi työskennellä geometristen muotojen kanssa, laskea yhteispituutta tai verrata kepin pituutta luonnon esineisiin.

Piiri opetustilana

Tuntea olonsa turvalliseksi uudessa ympäristössä

Hyvän ulkopedagogiikan avain on, että ulkona käytetään toistuvia opetustilanteita ja -menetelmiä.. Se auttaa osallistujia tuntemaan olonsa turvalliseksi ryhmässä ja myös uudessa ympäristössä. Ulkona ei ole näkyviä seiniä, joten on tärkeää löytää "opetustila". Yksi tapa on käyttää piiriä. Voidaan kokea, miltä tuntuu seistä olkapäät lähekkäin niin että melkein kosketetaan toista. (Kirjassa "Ulkoelämän pedagogiikka" piiriä kutsutaan "hankauspiiriksi".) Sillä, miksi piiriä kutsutaan, ei ole niin väliä, mutta aina on jännittävämpää saada sille erityinen nimi.

Piirin muoto tarjoaa monia etuja. Se, kuinka lähellä sinun tulisi seistä, riippuu toiminnasta. Jos seisotte lähellä toisianne, on helppo madaltaa ääntä, ehkä jopa kuiskata. Piirissä kukaan ei seiso kenenkään edessä tai takana. Vetäjänä olet ryhmän jäsen. Sinulla on katsekontakti kaikkiin ja näet heti kaikkien reaktiot. Sinulla on mahdollisuus selventää, kun joku ei ymmärrä tai tuntee olonsa epävarmaksi. Piirissä on myös helpompi keskustella, koska läheisyys mahdollistaa puhumisen "normaalilla äänellä". Käyttämällä aina piiriä kaikissa kokoontumisissa, on helppo saada yleiskuva ja nähdä, että kaikki ovat paikalla. Tiedät myös, että kun seisot piirissä, tapahtuu aina jotain uutta.

Vetäjän sijainti muuttuu jokaisen uuden piirin myötä, koska auringon sijainti siirtyy. Vetäjänä sinulla on aina aurinko silmissäsi, jotta kaikki näkevät sinut selvästi, eikä heidän tarvitse pinnistellä. Osallistujien välillä liikkumisesta tulee automaattista. Koska aina aloitetaan piiristä, tuntuu helpolta aloittaa jotain uutta, kun vaihdetaan paikkaa. Paikanvaihto on myös yksi ulko-opetuksen menetelmistä. Kun yksi harjoitus on tehty, siirretään ryhmä uuteen paikkaan, joka voi olla vain muutaman metrin päässä. Siirtyminen merkitsee, että jotain uutta tulee tapahtumaan, ja oppilaiden uteliaisuus herää taas, mikä helpottaa kiinnostuksen ylläpitämistä.

Pohdinta: Piiri on ulkopedagogiikan luokkahuone. On aivan yhtä tärkeää löytää iloa ja turvallisuutta ulkona kuin tavallisessa luokkahuoneessa.

Maisema pienessä rasiassa. Kuva: Anna Cervin

Pussien salaisuudet

Tiedon kerääminen

Tätä toimintaa voidaan tehdä useina muunnelmina ja koko kehoa käyttäen. Osallistujat jaetaan pienempiin 3–6 hengen ryhmiin. Lähtöpisteessä jokainen ryhmä merkitsee 0,5 x 0,5 m paikan, ryhmän "pesän". Eri suunnissa, näköetäisyydellä lähtöpaikasta, on ripustettuna kangaspusseja, joissa on luonnonesineitä (5–10 esinettä kussakin.) Vetäjällä on samat esineet kuin pusseissa, tai pussien sisältöön liittyviä esineitä. Ryhmien jäsenet pitävät aina toisiaan kädestä. Jokainen ryhmä saa yhden esineistä vetäjältä. Tämä esine on sitten etsittävä jostakin pussista ja vietävä ryhmän "pesään". Sitten ryhmä saa uuden esineen noudettavaksi. Kun pussit ovat tyhjiä, ryhmät kokoontuvat ja raportoivat kaikille, mitä he ovat löytäneet. Huomio voi esimerkiksi olla siinä, mitkä kasvit ovat syötäviä, ikivihreitä tai joita ihminen voi käyttää.

Pohdinta: Harjoituksella on monia käyttötarkoituksia, esimerkiksi: Maantiede – saat pääkaupungin tai lipun ja sinun on löydettävä oikea maa yhdestä pussista. Historiallinen tapahtuma, esimerkiksi vuosi. Geologia, kivi tai mineraali. Nuoremmille on helpointa poimia sama asia, jonka sait johtajalta. Mitä vanhempia osallistujat ovat, sitä vaikeampi voi tehtävä olla. Esimerkiksi täytyy muistaa, missä pussissa eri esineet ovat.

Toistensa kädestä pitäminen harjoittaa yhteistyötä ja huomioimista. Se, joka ei juokse niin nopeasti, voi olla se, joka muistaa, missä kyseinen esine on. Liike ja oppiminen yhdistyvät. Oppimiseen kuuluu myös raportti, johon ryhmän tieto kirjataan, esimerkiksi eri lajien nimet. Geologiassa voidaan selvittää, mistä eri kiviä löytyy, mitä ne sisältävät, miten kivi on muodostunut ja miksi.

Luonnonarvojen kunnioittaminen

Vastuun ottaminen luonnosta

Luonnossa ollessamme on tärkeää pitää hyvää huolta käyttämistämme luonnonmateriaaleista. Ne voivat olla esimerkiksi kiviä, oksia, sammalta, kukkia ja muuta käyttökelpoista. Paikan jättämisen sellaiseksi kuin se oli saapuessamme pitäisi olla itsestäänselvyys. Käyttämämme materiaalin tulee palata takaisin ja kiertää luonnossa!

Kaksi osallistujista on nimetty huolehtimaan materiaalista harjoituksen jälkeen. Heidän pitäisi nyt löytää mukava paikka palauttaa se takaisin ja sanoa: "Kiitos lainasta!" Tämä on kasvatusta luontoarvojen huomioimiseen ja ymmärtämiseen. Tässä on tilaisuus puhua siitä, mitä tapahtuu hajoamisen aikana ja mitä luonnon kiertokulku tarkoittaa.

Pohdinta: Lainasta kiittäminen on tapa osoittaa nöyryyttä luonnon arvoja kohtaan. Pienryhmissä työskennellessä jokaisessa ryhmässä on joku, joka vastaa palautuksesta. Tämä voi olla myös tapa paremmin ymmärtää sitä, mikä kasvaa, ja ottaa vastuu omista teoistaan. Osallistujilla on myös mahdollisuus kertoa ryhmälle, miksi he valitsivat tämän paikan. Harjoitus tiedon, erityisten havaintojen ja tunteiden välittämiseksi.

Sykähdyttävä tapaaminen uuden ystävän kanssa. Kuva: Anna Cervin

Luonnon runous

Luonnon monimuotoisuuden löytäminen

Jaa osallistujat pieniin, 3–7 henkilön ryhmiin. Jokainen ryhmä saa luontorunon, joka on kirjoitettu paperille, paperin reunat poltettu, rullattu ja sinetöity nyörillä. Osallistujat hakevat nyt kullakin runon rivillä mainitun esineen. Esityksen aikana oppilas näyttää esinettä samaan aikaan kun kyseinen runon rivi luetaan. Sen sijaan, että "vain" lukisit runon, voit dramatisoida, laulaa, esittää oopperaa tai näytellä eloisesti – vain mielikuvitus asettaa rajat.

Pohdinta: Tämä harjoitus harjoittaa yhteistyötä, mielikuvitusta, huomiokykyä ja muiden edessä toimimista. Se kannustaa myös löytöihin maisemassa ilman lajitietovaatimuksia. Se on askel kohti luonnon monimuotoisuuden kokemista. Kun tehtävä annetaan poikkeavalla tavalla (paperirulla poltetuin reunoin muovitaskussa olevan paperiarkin asemesta), lisääntyvät usein uteliaisuus ja motivaatio. Pyydä oppilaita kirjoittamaan omia runojaan, joita vaihdetaan sitten muiden ryhmien kanssa. Voidaan myös toimia toisella kielellä.

**Plocka något som växt högt upp
och något som liknar en tupp
ett blad stort som en hand
en sten som liknar en tand
ett frö som flyger i luften så lätt
och något som ni kan sjunga om på många
sätt.**

**Plocka ett blad vasst som ett spjut
och något som vill komma ut
ett gräs långt som en arm
och något som i handen känns varm
en oval liten sak
och en pinne rak
och något som sticker dig
och något vackert som en hälsning ifrån
mig!**

**Hämta fyra mossor mjuka
och något som kan bota sjuka
fem olika blad
och något från en stad
en sten rund och len
ett djur med åtta ben
något som man knappast ser
och något som har ramlat ner en
söt liten fe
som lätt får er att le.**

Sienitietoutta Anders Szczepanskin kanssa. Kuva: Anna Cervin

Luonto ruokakomerona

Tutustu luonnon moniin makuihin ja käyttötarkoituksiin

Aiemmin luontoa käytettiin ruokakomerona. Puolukka, mustikka ja lakka olivat metsän marjoja, jotka lisäsivät ruoan makua ja olivat tärkeä vitamiinilisiä talvella. Silloin koko perhe yleensä lähti keräämään luonnon antimia. Perinne, jota kovinkaan monet ihmiset eivät nykyään harrasta. Siksi luonnon maut voivat olla makuhermoille elämys. Yleisimmin poimitaan marjoja ja erityyppisiä sieniä, joista suosikkeja ovat **kantareellit** ja **suppilovahverot**. Sienioppaan avulla voi pian oppia muitakin herkullisia lajeja. Tartu tilaisuuteen ja tee sieninäyttely, jossa näet selkeästi sienten yhtäläisyydet ja erot, ja myös syötäväksi kelpaamattomat sienilajit. Käytä myös tilaisuus paistaa syötävät sienet luonnossa ollessasi, makuelämys on silloin vielä suurempi kuin luokkahuoneessa.

Kerää erilaisia kasveja, jotka kuivataan talvikuukausien teehetkiä varten. Tämä tuo mieleen muistoja kauniista kevät- ja kesäpäivistä. Esimerkkejä teekasveista ovat **lehmuksen kukat**, **vadelman lehdet**, **maitohorsma**, **koivu**,

nokkonen, **mustikat**, **puolukat**, **mesiangervo** ja **apilankukat**. Kaada kiehuvaa vettä kukkien ja lehtien päälle, anna seistä ja hautua 10–15 minuuttia. Teen makeuttamisessa parasta on hunaja. Kokeile erilaisia sekoituksia löytääksesi suosikkiteet. Poimi lehtiä ja kukkia kuumana päivänä ja anna kuivua lämpimässä, kuivassa paikassa. Kun ne voi murentaa, ovat ne niin kuivia, että ne voidaan säilyttää paperipussissa syksyn ja talven tarpeisiin. Kevät ja alkukesä ovat parhaita aikoja poimia luonnon ruokakomeron kasveja. Jos käytetään juuria, on loppukesä ja syksy parasta sadonkorjuuaikaa. **Karpalot** ja **oratuomenmarjat** ovat makeampia, jos ne poimitaan vasta ensimmäisten pakkasten jälkeen.

Mausta leipä **koivunlehdillä**, **nokkosella** tai keitetyillä **kuusen versoilla**. Kuusen oksankärkien vaaleanvihreät versot poimitaan toukokuussa ja niitä voidaan käyttää myös keittoon. Kourallinen **käenkaalia** juuston alla voileivällä antaa maistaa luonnon happamuutta. Uusia makuelämyksiä!

Kevään kasvien makujat lastuissa ja dipissä. Kuva: Anna Cervin

Yksi kevään ruokakasveista on **nokkonen**. Valitse ensimmäiset, jotka tulevat esiin ja keitä hyvä keitto. Tarjoile keitettyjen kananmunan puolikkaiden ja tuoreen leivän kanssa! Nokkosta voi käyttää myös haudutettuna gratiinissa tai piirakoissa. Nokkosten kanssa suunnilleen samaan aikaan ilmestyy **vuohenputki** vihreine lehtineen ja pitkineen juurineen (kaikkien puutarhureiden kauhu). Ohuita lehtiä voi käyttää muun muassa gratiinien tai munakkaan täytteeksi.

Toinen yleinen kasvi on **voikukka**, jolla on monia käyttötarkoituksia. Ensimmäiset ohuet lehdet käytetään salaattiin. Kukat voidaan paistaa voissa, lisätä salaattiin tai käyttää viininvalmistukseen. Juuret puhdistetaan hyvin, leikataan paloiksi ja keitetään (vaihda vesi muutaman kerran, jotta karvas maku katoaa), ja sitten käytetään yhdessä muiden juuresten kanssa keitossa tai purjoon sekoitettuna gratiinissa hyvällä juustoraasteella peitettynä.

Myös **maitohorsmalla** (eli **rentun ruusulla**) on myös erilaisia käyttötarkoituksia. Ensimmäiset versot poimitaan ja keitetään (ilman lehtiä) suolatussa vedessä parsan tapaan, ja syödään voin kanssa. Lehdet paistetaan voissa tai öljyssä.

Ripaus suolaa ja voit juhlia metsän omilla lastuilla. Lehtiä voi käyttää myös teenä. Aikoinaan tätä teetä tuotiin Venäjältä itämaisena teenä. Kukintojen haivenia on käytetty muun muassa tyynyjen pehmustukseen.

Luonto tarjoaa monia mahdollisuuksia, mutta täytyy tietää, mitä voidaan syödä! On myös asioita, jotka tulisi jättää poimimatta, koska ne ovat myrkyllisiä ihmisille. Kiinnitä huomiota myös allergioihin!

Pohdinta: Koemme luonnon kaikilla aisteillamme, mutta usein unohtamme, että maku voi antaa vahvan kokemuksen. Se voi myös antaa meille tietoa eri puiden käyttöalueista. Esimerkiksi pihlajalla on kitkerä maku, joka leviää grillattaessa makkaroihin tai lihaan. Erilaiset maut voivat myös auttaa muistamaan kasvin nimen. Ruohokorsiin pujoteut makeat mansikat voivat antaa pysyviä lapsuusmuistoja!

Pieniä kuusenkäpyjä. Kuva: Rolf Harbom

Orava lintulaudalla. Kuva: Robert Ekholm

Luonnon monimuotoisuus

Luonnossa on monia erilaisia värejä, joita ei yleensä huomaa. Metsä on vihreä - mutta mitä vaihteluita vihreässä värissä voidaan tunnistaa? Monimuotoisuuden löytämiseksi on tärkeää olla katsomatta vain suuria asioita. Pienilläkin silmuilla, lehtisuonilla tai kiven kiteillä on värinsä.

Huivien värit

Tutustu luonnon väreihin

Materiaali: kuvioituja kangaspaloja, huiveja tai liinoja valittavana. Jaa suuri ryhmä pienempiin ryhmiin (3–6 oppilasta). Jokaisen ryhmän tulee nyt valita YKSI kangaspala. On tärkeää perustella, miksi joku pitää tiettyä kangasta kauniimpana kuin muita. Kangaspala laitetaan maahan ja ryhmä etsii nyt yhdessä luonnon esineitä, joissa on samat värit kuin kankaassa. Ryhmä esittelee asetelman ja perustelee, miksi valitsi nämä esineet.

Pohdinta: On tärkeää tehdä yhteistyötä, keskustella ja tarkastella yksityiskohtia. Harjoituksessa halutaan näyttää, kuinka paljon erilaisia värejä ja sävyjä, joita harvemmin huomaamme, luonnossa on eri vuodenaikoina, ja että luonnon monimuotoisuuteen voi tutustua tuntematta lajinimiä. Se on myös tapa työskennellä väreillä ilman, että tarvitsee olla taiteilija. Jos käytössä on kuviollisia kankaita, harjoitusta voi laajentaa niin, että luonnosta etsitään myös kankaan kuvioon sopivia muotoja.

Lajituntemus

Luonnon kohteeksi muuttuminen

Löydä vaihteleva maasto. Kerro, että täällä on monia erilaisia nelijalkaisia eläimiä, lintuja, kukkia ja kaloja. Tavoitteena on muuttua lajiksi, jonka vetäjä nimeää havainnollistamalla lajia omalla keholla. Esimerkki: Hirvi – seiso neljällä jalalla. Talitiainen – älä kosketa maata (seiso kivellä, puussa, kannon päällä...). Voikukka – kädet pään yli kuin kukka. Hauki – makaa maassa. Kun vetäjä huutaa lajin nimen, on tärkeää ottaa sopiva asento mahdollisimman pian. Jonkin ajan kuluttua joku muu ryhmässä voi ottaa vetäjän roolin.

Pohdinta: Harjoitus osoittaa, tiedetäänkö eläinten ja kasvien nimiä. Jos toiminnasta halutaan tehdä vaikeampaa, voidaan myös harjoitella latinalaisia nimiä. Oppimistehtävän yhteydessä voi myös puhua eri lajeista, esim. Mihin kasvia voi käyttää? Onko kala makean vai suolaisen veden kala? Miksi lintu on saanut kyseisen nimen? Miten orava elää talvella? Harjoitus tarjoaa mahdollisuuksia liikkua kunkin henkilön kykyjen mukaan. Jos ei halua kiivetä suurelle kivelle, matala kanto voi riittää.

Leikit, joissa pysytään lämpimänä ja opitaan

Susi ja lammas

Vakavataustainen leikki, jossa kaikki voittavat

Osallistujat ovat lampaita, jotka liikkuvat rajoitetulla, "maagisella" alueella. Lampaiden lisäksi mukana on myös susi (oppilas hattu, lapaset tai jotain muuta kädessään). Susi metsästää lampaita. Asettamalla hattu lampaan vatsalle, muuttuu se sudeksi, ja edellinen susi muuttuu lampaksi. Lampaat voivat suojautua seisomalla vatsat vastakkain pareittain. Susi voi seisoa parin vieressä ja laskea viiteen – silloin parin täytyy jakautua ja sitä voidaan metsästää uudelleen. Pelin aikana valitaan useita susia. Harjoituksen lopussa (vetäjä määrittää) kaikki ovat voittajia, ja ovat saaneet liikuntaa.

Pohdinta: Keskustele ennen toiminnan aloittamista, mitä pelkää luonnossa. Kaikkea muurahaisista, punkeista, käärmeistä hirviin ja susiin. Kun joku sanoo susi, tartut pedagogiseen lankaan ja aloitat keskustelun susista ja suden käyttäytymisestä. Sopivassa tarinan vaiheessa on aika aloittaa toiminta. Asiatiedon lisäksi päästään käyttämään mielikuvitusta, koskettamaan toisia, auttamaan metsästettävää, laskemaan (ehkä toisella kielellä), nauramaan ja lämmittelemään. Tosiasioihin perustuva tieto kytkeytyy toimintaan perustuvaan tietoon.

Kello

Matematiikan, liikkeen ja yhteistyön harjoittelua

Kaksi samankokoista piiriä. Yksi piiri on sekuntiviisari ja siinä on pallo, jota heitetään vuorotellen piirissä eteenpäin. Yksi kerrallaan heittää pallon, ja samaan aikaan kaikki laskevat äänekkäästi 1, 2, 3, 4 ja niin edelleen, kunnes toinen joukkue huutaa "seis". Kun ensimmäinen pallo heitetään, aloittaa toisella piirillä aloittaja juosta kierrosta piiriin ulkopuolella. Hän juokseen paikkansa ohi ja taputtaa seuraavan juoksijan kättä, joka sitten alkaa juosta. Lopettanut juoksija seisoo paikallaan. Viimeinen juoksupiirissä oleva huutaa "seis", kun kaikki ovat juosseet. Kuinka pitkälle toinen piiri ehti laskea?

Pohdinta: Kun KAIKKI laskevat ääneen samaan aikaan kun palloa heitetään, harjoitellaan kahden asian tekemistä samanaikaisesti. Ne, jotka eivät ole niin hyviä laskemaan, saavat tukea, kun kuulevat muita. Harjoitus on hyvä myös silloin, kun haluat oppia toista kieltä. Tässä opetellaan myös yhteistyötä ja sääntöjen noudattamista. Kehässä, jossa juostaan, koko keho aktivoituu ja tarjoaa väylä kehon liikunnan tarpeelle.

Robotti

Yhdistä matematiikka ja liike

Robotti on tšekkiläinen sana, joka tarkoittaa "pakkotyötä". Alussa robotti pystyi vastaanottamaan vain yksinkertaisia signaaleja, toisin kuin nykypäivän erittäin kehittyneet robotit. Harjoituksessa siirryt ajassa taaksepäin, kun robotti ymmärsi vain muutaman signaalin.

Kolmen hengen ryhmissä nimetään yksi robottihoitaja – kaksi muuta ovat robotteja. Robotit aloittavat seisomalla selkä toisiaan vasten. Päähen taputuksen jälkeen robotit alkavat kävellä suoraan eteenpäin. Robottihoitaja yrittää nyt saada heidät liikkumaan niin, että he lopuksi ovat vastakkain. Tämä tehdään taputtamalla robotteja vasemmalle tai oikealle olkapäälle. Robotti voi kääntyä vain 90 astetta taputetun olkapään suuntaan. (Taputus vasempaan olkaan – robotti kääntyy 90 astetta vasemmalle. Taputus oikeaan olkaan – robotti kääntyy 90 astetta oikealle.) MUTTA robotin käyttäjä saa antaa vain YHDEN taputuksen kerrallaan. Kun hän on tehnyt sen, hän juoksee toisen robotin luo ja taputtaa sitä. Koko ajan robotit liikkuvat suoraan eteenpäin robottihoitajan heille antamaan suuntaan. Kun kaksi robottia kohtaavat, vaihdat robottihoitajaa. Jos robotti osuu esteeseen, se voi valita, mihin suuntaan se liikkuu.

Pohdinta: Harjoituksessa pääsee tuntemaan keholla, mitä 90 astetta tarkoittaa matematiikassa. Tässä opetetaan myös taktiikkaa, miten robotit saa kohtaamaan? Robottihoitajan ohjeiden noudattaminen ei ole aivan yksinkertaista (kävely suoraan eteenpäin, 90 astetta kääntymisen, robottihoitajan opasteiden totteleminen). Tämän lisäksi liikkuminen lämmittää. Hyvä harjoitus talvella lumessa, mutta sitä voi harrastaa ympäri vuoden.

Liikuntaleikkejä lumessa Britta Brüggén johdolla. Kuva: Anna Cervin

Muunneltava pariharjoitus

Uusien pelien luomisesta pienin muutoksin

Kaikki seisovat pareittain käsikoukussa. Yksi osallistujista jahtaa toista osallistujaa. Metsästettävä henkilö voi pelastaa itsensä koukkautumalla pariin, joka seisoo käsi kädessä. Parin vastakkaisella puolella seisova henkilö vapautuu ja hän alkaa jahdata. Jos metsästetty henkilö otetaan kiinni, hänestä tulee metsästäjä. Tämän toiminnan muunnelmia ovat esimerkiksi se, että vapaaksi tuleva jahtaa sitä, joka aiemmin metsästi. Voit myös asettaa ääniä niille, jotka juoksevat. Metsästetty henkilö muuttuu hiireksi (piip, piip, piip) ja metsästäjä voi toimia kuin karjuva leijona.

Pohdinta: Tätä harjoitusta voi helposti muunnella. Vaikka toiminta pohjimmiltaan pysyy samana, se muuttuu uudeksi yksinkertaisesti lisäämällä harjoitukseen ääntä ja liikettä. Osallistujien on myös reagoitava nopeasti päästäkseen pakoon tai vaihtaakseen rooleja.

Kymppikavereiden heittely

Tietojen harjoittamista ja yhdessä liikkeen kanssa

Osallistujat muodostavat piirin. Jos ryhmä on suuri, jaetaan se pienempiin n. 10–12 hengen ryhmiin. Pehmeä kangaspussi heitetään piirissä olevalle, ja samalla heittäjä sanoo numeron välillä 0 – 9. Pussin saaneen henkilön on sanottava numero, joka edelliseen numeroon lisätynä muodostaa 10 (esim. 4 + 6, 2 + 8). Vastauksen jälkeen pussi heitetään seuraavalle vastaanottajalle. Vaikeusastetta voi lisätä niin että tulos (lukujen summa päässälaskun kautta) on esimerkiksi 100 tai 1000. Voidaan myös käyttää neljää eri laskentatapaa (yhteen-, vähennys-, kerto- tai jakolasku).

Matematiikan lisäksi on monia muita aiheita, joissa tätä toimintaa voidaan käyttää. Kieli – sanojen vastakohtien muodossa. Englanninkieli – kotitehtävänä olleiden sanojen kysely. Maantieto: Maa – pääkaupunki. Historia – vuodet - tärkeitä tapahtumia.

Pohdinta: Pienemmissä ryhmissä osallistujat saavat "pallon" useammin (estää kärsimättömyyden ryhmässä). Pehmeää kangaspussia on helpompi käsitellä kuin kovaa palloa, ja se estää kiusauksen potkaista sitä, jos se päätyy maahan. Vastaamalla, siirtymällä piirissä, etsimällä uutta numeroa ja heittämällä palloa teet useita toimintoja samanaikaisesti, mikä harjoittelee aivojen kykyä kehittyä motoriikan ja kognition kautta.

Yksi – kaksi – kolme

Laskeminen kehon kanssa

Kolmeen laskeminen on monille helppoa, mutta liikkeen tekeminen samanaikaisesti voi vaikeuttaa. Muodostetaan kaksi riviä vastakkain. Nyt lasketaan ääneen vuorotellen vastakkaisen henkilön kanssa:

1 - 2 - 3. **1** - 2 - **3**. 1 - **2** - 3 jne. (Lihavoitu osoittaa vastapäisen oppilaan osuutta.) Seuraava muunnos on, että ei sanota ykköstä, vaan taputetaan käsiä: Tap - 2 - 3 - tap - 2 - 3 - tap - 2 - 3.

Seuraavassa vaiheessa lyödään polviin molemmin käsin äänen sijaan. Lopuksi hypätään kolmosen sijaan. Näytetään keholla sanomisen asemesta..

Pohdinta: Näennäisen yksinkertainen harjoitus, mutta liike muuttaa sen – vaaditaan keskittymistä. Eri asioiden tekeminen samanaikaisesti vaatii harjoittelua, jota aivot tarvitsevat.

Rrrrrravut ja rrrrauskut

Harjoitellaan ääntä yhdessä

Ryhmä on jaettu kahteen joukkueeseen: rapuihin ja rauskuihin. Joukkueet ovat nyt 10–15 metrin päässä toisistaan, omien linjojensa takana. Linjojen takana rapuilla ja rauskuilla on suoja-alueet tai "pesät". Toiminta alkaa keskustelemalla yhdessä siitä, mitä meressä on vedenpinnan alla, muun muassa rapuja ja rauskuja. Ravut kerääntyvät alueelleen ja rauskut omalle alueelleen. Molemmat joukkueet kävelevät toisiaan vastaan samalla kun kaikki sanovat rrrrrr. Kun vetäjä huutaa "ravut", yrittävät ravut koskettaa rauskuja. Kiinni jääneistä rauskuista tulee rapuja. Kun seuraavan kerran kävellään toisia vastaan, on tärkeää muistaa, ollaanko rapu vai rausku. Joukkueen osallistujamäärä vaihtelee aina, kun käydään toisia vastaan. Tämä on esimerkki "kaikki voittavat" -leikistä.

Pohdinta: Meren tuntemuksesta siirrytään rapuiksi ja rauskuiksi muuttumiseen. On tärkeää eläytyä rooliin kun sanotaan rrrrrr.

Useita eri elementtejä, jotka harjoittavat sekä kehoa että tietoa. Sanomalla rrrrr autetaan yhdessä harjoittelemaan ääntä. Muitakin vaikeita ääniteitä voidaan harjoittaa rentouttavassa leikissä. Tämä on tapa harjoitella erilaisia ääniteitä, mikä on tärkeää kielen oppimisessa.

Kuva hanketta esittelevästä elokuvasta

Tämän päivän pohdintaa

Tämän päivän kokemuksista kertominen

Katsotaan yhdessä mitä päivä/ulkotunti sisälsi. Katsotaan mitä tehtiin (sisältö), missä (paikka), miten (menetelmät), milloin ja ei vähiten "Miksi teimme sen näin"? Mikä merkitys paikalla oli toiminnan kannalta? Kun jokainen ilmaisee näkemyksensä, huomataan, että mitä muut ovat tehneet, siinä olen myös minä ollut osallisena.

Mitä olen oppinut?

Piirissä jokainen kertoo yhden asian eri opetustilanteiden aikana oppimastaan. Kun kuullaan, mitä muut ovat oppineet, löydetään myös itse opitut uudet asiat. Olemme ylpeitä, kun olemme oppineet jotain, ja voimme vastata, kun joku kysyy: Mitä olet oppinut tänään?

Pohdiskelu: Opetustapahtuman muistelu yhdessä osoittaa, että ollaan opittu jotain sitä tiedostamatta. Leikissä ei huomata sen olevan oppimishetki, koska silloin nauretaan ja liikutaan. Vaihtoehtoiset oppimismenetelmät tuovat uusia tietoja ja taitoja.

Opetussuunnitelma Lgr 11

Ulkopedagogiikassa toimitaan opetussuunnitelman (Lgr 11) tietomuotoja toteuttaen. Avainsanoja ovat tiedot, taidot, luottamus, ymmärrys ja ihme. (Lgr11: *Läroplan för grundskola, förskoleklassen och fritidshemmet, reviderad 2019*).

**Om man går fort fort
och tittar rakt fram
då kommer man fort fram.
Om man går långsamt
och tittar på allt vid väggkanten,
om man tar upp en sten
och luktar på en blomma
- då går det inte fort.
Men stenen
och blomman
har blivit ens vänner.**

Kaj Bäckman

Lue lisää

Useimmista toiminnoista, harjoituksista tai opetusjärjestelyistä voit lukea kirjasta **Friluftslivets pedagogik. En miljö- och utomhuspedagogik för kunskap, känsla och livskvalitet.** (Britta Brügge, Matz Glantz ja Klas Sandell (red.) et al. 2018, 5. tarkistettu painos, Liber förlag. (ISBN 978-91-47-10003-3).

Tutkimus, joka käsittelee ulkoilmaopetuksen ja -oppimisen vaikutusta koulumenestykseen, luontoyhteyteen ja liikuntaan: **Klassrum med himlen som tak: en kunskapsöversikt om vad utomhusundervisning betyder för lärande i grundskolan.** Johan Faskunger, Anders Szczepanski och Petter Åkerblom, Linköping University Electronic Press, 2018., s. 62. <http://liu.diva-portal.org/smash/record.jsf?pid=diva2%3A1218908&dsid=6426>

Antologia, jossa ala- ja yläkouluissa sekä yliopistoissa toimivia tutkijoita ja opettajia esittelee erilaisia ulkopedagogiikan näkökulmia ja mahdollisuuksia: **Utomhuspedagogik – Lärmiljö, närmiljö och det utvidgade klassrummet,** Olof Fastén 280 sidor, Studentlitteratur, Lund (2019).

Tietoa hankkeesta, linkki elokuvaan ja hankkeen loppuraporttiin löytyy STERFin verkkosivulta: <http://www.sterf.org/sv/projects/project-list/go-outdoors-and-use-the-golf-area-in-a-pedagogical-way>

Kuvia hanketta esittelevästä elokuvasta

Tämän käsikirjan kirjoittajat:

BRITTA BRÜGGE

FM, ulkoilukasvattaja, menetelmäkehittäjä Spetsa AB
britta.brugge@tele2.se

ANNA CERVIN

Rehtori, Smedsbyn koulu, Motalan kunta
anna.cervin@telia.com

Käännös: Pentti Viluksela

**PROJEKTIN NIMI: Lähde ulos ja käytä golfkenttää pedagogisesti –
luovuutta, oppimista ja terveyttä rajattomassa luokkahuoneessa**

PROJEKTIN KESTO: Toukokuu 2017 – Huhtikuu 2019

YHTEYSHENKILÖT

Anders Szczepanski ja Britta Brügge, Spetsa AB (Linköping University Holding AB,
Linköping University) Teknikringen 10, 583 30 Linköping, Ruotsi.
Sähköposti: anders.szczepanski@spetsa.se ja britta.brugge@tele2.se

PROJEKTIN TAVOITTEET

- Golfkenttäalueen pedagoginen käyttö kaikkina neljänä vuodenaikana.
- Kehitetään golfalueen pedagogisen käytön malli oppivelvollisuuden 1-6 luokkien ulko-opetukseen sekä pedagoginen "reppu" perusvarusteineen.
- Yhdistetään ulkopedagogiikan toiminnot Ruotsin (Lgr11) ohjeiden ja opetussuunnitelman normeihin, arvoihin, aineisiin ja teemoihin sekä ruotsalaiseen jokamiehenoikeuteen.
- Arvioidaan opettajien ja oppilaiden oppimistapoja ja kokemuksia haastatteluilla, avoimilla kysymyksillä ja kyselylomakkeilla viimeisessä arvioinnissa ja fenomenologisessa tutkimuksessa 2017-2018.

PROJEKTIN ESITTELY

<http://www.sterf.org/sv/projects/project-list/go-outdoors-and-use-the-golf-area-in-a-pedagogical-way>

STERF (Scandinavian Turfgrass and Environment Research Foundation) on pohjoismaisten golfliittojen yhteinen tutkimuselin. STERF toimittaa uutta, nykyaikaiselle golfkentänhoidolle olennaista tietoa, josta on suoraa käytännön hyötyä, ja jota voidaan hyödyntää golfkentillä tai vuoropuhelussa viranomaisten ja yleisön kanssa sekä uskottavassa ympäristönsuojelutyössä. STERF on tällä hetkellä yksi Euroopan tärkeimmistä golfkenttien rakentamisen ja hoidon tutkimuskeskuksista. STERF on päättänyt priorisoida T&K-työtään seuraavilla temaattisilla alustoilla: Integroitu tuholistorjunta, monitorimiset golfkentät, kestävä vesihuolto ja talvenkestävyyden hallinta.
Lisätietoja STERFistä löytyy osoitteesta sterf.golf.se